

[Socialministeren.]

medlem udtalte ønsket om, at behandlingen denne gang måtte blive hurtigere. Jeg tror, det er gået vore lovforslag, altså de lovforslag, jeg har fremsat, på akkurat samme måde, og lad os så tage hinanden i hånden og ønske, at det skulle være gørligt ved en hurtig behandling at finde frem dels til enighed om at gennemføre det, regeringen foreslår, dels til det ærede medlems erkendelse af, at det grundlag, hvorpå han ønsker at oprette en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, ikke er holdbart. Jeg synes ikke, det er rimeligt at oprette en arbejdsløshedskasse på grundlag af de pågældendes religiøse indstilling eller indstilling af anden karakter. Og jeg er tilbøjelig til at sige til dem, der altså mener, at visse mennesker af religiøse grunde ikke kan være medlemmer af de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser: lad være med at vække forargelse. Der er intet, der efter min mening er værre end dette at prøve på at vække forargelse. Man må forstå, at indenfor de bestående arbejdsløsheds-kasser er der mange, mange mennesker, hvis religiøse indstilling er fuldt på højde med opfattelsen hos dem, der ønsker en selvstændig arbejdsløshedskasse oprettet. Man vækker forargelse hos tusinder af arbejdere ved at rejse det krav, der her er rejst. Jeg beder ærede medlemmer forstå, at det ikke er enkelte, der er tale om, men jeg kan måske sige, det er hundredtusinder af arbejdere.

Det ærede medlem hr. Sønderup mente, at jeg ikke havde forstået, at han afviste vort lovforslag, da det sidst var til behandling. Jo, det forstod jeg, men jeg har stadigvæk håb om og tro til, at det må lykkes mig at overbevise det ærede medlem om, at det er urigtigt af partiet venstre at afvise regeringens lovforslag. Og så sagde det ærede medlem, at medens altså jeg var uforbederlig, har den højtærede statsminister været klar over, at det trækker op til kuling, og at det blæser om hjørnet. Det blæser om hjørnet, siger det ærede medlem, og dog sejler man videre med forhøjelser af de sociale udgifter. Nu er det jo sådan, at den højtærede statsminister sandelig har givet tilslutning til, at jeg fremsatte disse lovforslag, ud fra den betragtning, at selv om det blæser om hjørnet, må vi medvirke til at hjælpe dem, der har de største vanskeligheder. Ud fra denne betragtning har jeg forsøgt at få den høje rigsdag med til at gennemføre forbedringer indenfor den sociale lovgivning, og det vil jeg gerne blive ved med. Og jeg tror ikke, statsministeren vil mene, det er underligt, at jeg, når

dette er min opgave, søger at overbevise ærede medlemmer, der står mere vakkende end statsministeren, når talen er om gennemførelse af sociale forbedringer, om det nødvendige i, at man følger de retningslinier, som jeg altså beder om at man vil følge.

Angående ændringerne i lovforslaget om kommunale beskæftigelsesudvalg har jeg forstået, at nogle ordførere mener, at ændringerne ville betyde en slækkelse på kontrolbestemmelserne. Det er ikke tanken. Det er tanken, at det i stedet for formanden skal være hele det udvalg, der arbejder med dette spørgsmål, der har forpligtelse til at være med i arbejdet og på grundlag af de lister, der udarbejdes, kontrolere udbetalingerne. Der er altså ikke tale om at slække på kontrolforanstaltningerne, og jeg har heller aldrig stået overfor, at arbejdsløsheds-kassernes ansvarlige organisationer eller deres formænd eller ledere ikke har villet være med til at føre en så effektiv kontrol som muligt. Men som fremhævet af ærede ordførere er der i stor udstrækning kontrol med kontrol, og den kan blive af et sådant omfang, at den modvirker sin hensigt.

Også det ærede medlem hr. Fibiger var forbavset over, at jeg havde fremsat lovforslagene påny. Jeg kan her henvise til de samme betragtninger, som jeg gjorde gældende overfor det ærede medlem hr. Sønderup. Jeg håber, jeg vil kunne overbevise det ærede medlem hr. Fibiger og hans parti om, at det, der her er foreslået, er af en sådan karakter, at man udmærket kan gå med til det, fordi vi tidligere har beskæftiget os med problemerne og gennemført ændringer her i det høje ting.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på de enkelte ting, der endnu kan være sagt. Jeg forstår, at der vil blive nedsat et udvalg, hvor vi kan se på sagerne.

Nogle ærede medlemmer var misfornøjede med, at de af mig foreslåede bestemmelser var alt for vidtgående. Det kan man til gengæld ikke sige om det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der mente, at de ikke var vidtgående nok. Nu må man ikke få den opfattelse, at jeg mener, at jeg med fremsættelsen her har fundet de vises sten, så man ikke i fremtiden skulle være nødt til at beskæftige sig med arbejdsløshedslovgivningen. Der er spørgsmål på dette område, som jeg ved lejlighed vil vende tilbage til det høje ting med, f. eks. om der kunne skaffes mulighed for udbetaling af brændselshjælp gennem arbejdsløsheds-kasserne, som det er sket ved tidligere lejligheder. Noget sådant vil jeg tænke over og forhandle med kasserne om for at undersøge, om der skulle være mulig-